

Publicerad 2007-08-24 13:40 av jjosefin

- jag saknar våra dagar.

Han sitter där och ser flickan springa iväg , det känns uselt att det skulle bli så här tiden tillsammans har varit himmelriket för båda
men han blev av med det, efter att ha svikit och sårat
utan hon vid sin sida, hur ska han orka nu?

Han sitter kvar på bänken, där dramat inträffade
Hon springer med hög fart i från den som hon kallade sin älskade
hon är arg och ledsen samtidigt och vill skrika men
även hon har gjorde fel.
nu går dom skilda vägar, duvet, kärlek håller inte

Dom hade allt, kärlek och lycka
allt försvann, och hjärtan knycklades ihop
dom vet om att den andra är fast i ensamhet
hur kan nått så vackert som kärlek bli så fel `?

så klart att det känns
så här i efterhand och han har tänkt ibland
och nu känner han att de saker han sagt varit hemska
och allt är jättesvart, han älskar henne.
han ångrar sig och vill inte vara ensam längre
tänker ofta på deras tid, hennes hand i sin
men han får skylla sig själv.

Hon ser tillbaka, men blundar genast
hon känner att utan honom, så är det tungt att leva
hon hatar svek, hon sågar otrohet
men hon vet att hela skiten är bådas fel
så nu går hon ner i en självförstörande deprision
och hatar sig själv för det hon gjorde, de som då kändes klokt
hon har vänt på ord, ljugit ett flertal gånger
fick hon chansen att ändra på livet så skulle hon leva om det
nu segrar sorgen, hennes tårar förföljer henne
hon ångrar att hon ens tänkt tanken att töja på gränserna
saknaden är stor, hon hatar att det tog slut
men det är ju sånt som händer i varje sagobok, slut
hon känner på ordet, hon älskar han.
men det blev så som alla vännerna trodde
hon försöker leva, men det fattas en bit

Så snabbt ett liv kan gå från vackert till skit.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren jjosefin med Poeter.se id #18241 innehar upphovsrätten